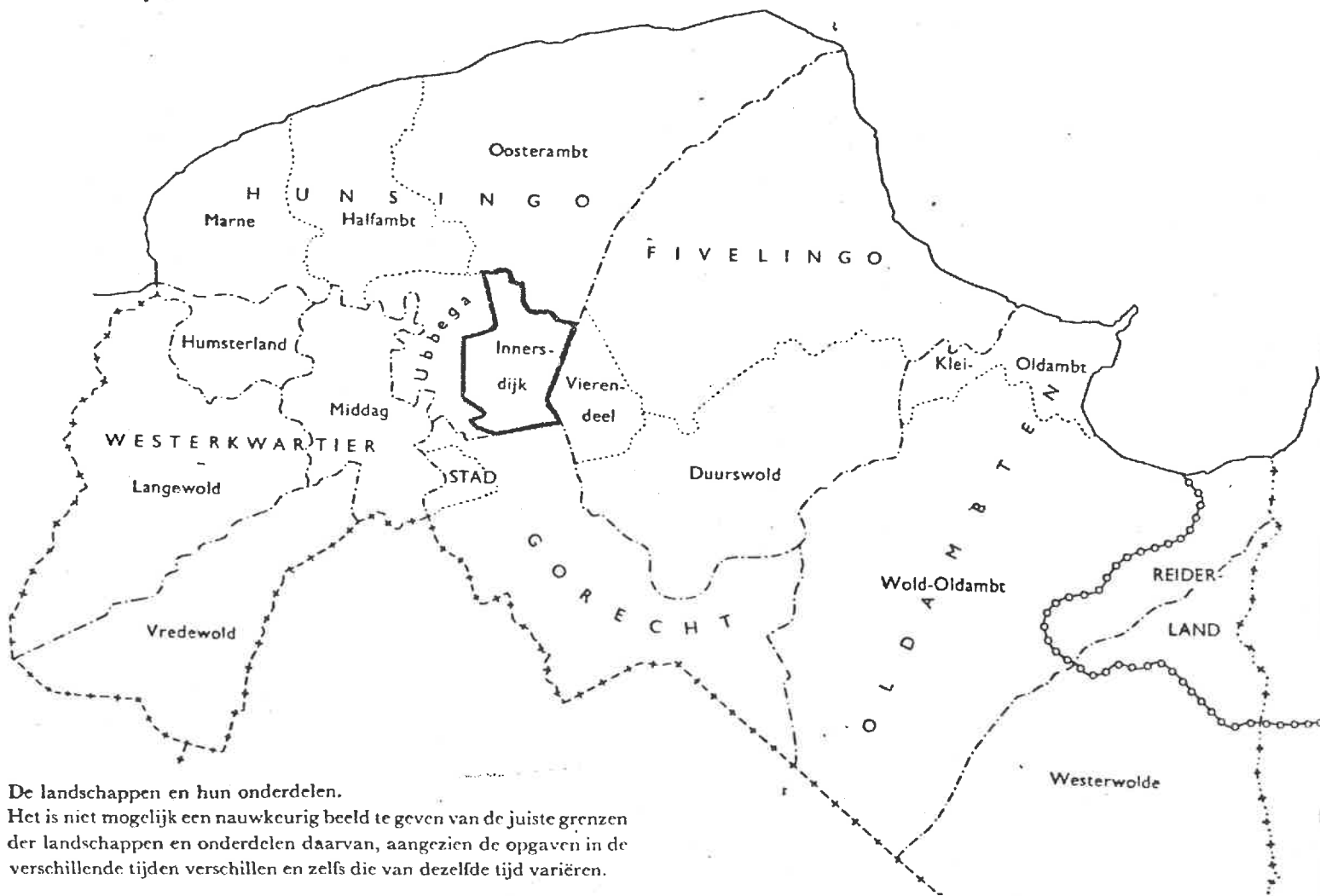

DE GESCHIEDENIS VAN DE KRIMSTERMOLEN. door L.Groenewold.

Het gebied **INNERSDIJK**, waar het verhaal mee begint, had ongeveer de volgende begrenzing; het begin was bij de dijken van het Selwerderdiepje, vandaar naar de Westerdijkshorn, dan naar het oosten en ten noorden van Bedum langs omhoog naar het zuiden, waar het achter St. Annen langs naar de Stadswegging, die oorspronkelijk liep van Oterdum-Farmsum-Appingedam-Ten Boer Groningen.

Binnen deze lijn dus ligt **INNERSDIJK**, een gebied dat eens was bedekt met een moerasbos wat o.a. te achterhalen valt uit de vele plaatsnamen die eindigen op "wolde", zoals Noordwolde, Zuidwolde, Garmerwolde Emmerwolde en Bederawalda, het huidige Bedum.

De landschappen en hun onderdelen.

Het is niet mogelijk een nauwkeurig beeld te geven van de juiste grenzen der landschappen en onderdelen daarvan, aangezien de opgaven in de verschillende tijden verschillen en zelfs die van dezelfde tijd variëren.

Bronnen:

- Waterschap Hunsingo
- B. van der Veen Czn.
- J. van Dijk.
- "Historie van Groningen" door H.D. Tjeenk Willink.
- "Nieuws en advertentieblad voor Bedum"

Het gebied dat daalde ten gevolge van de ontginning, werd door de aanleg van de Wolddijk beschermd tegen bovenwater uit de venen in het oosten en van de kleigronden in het noorden en westen en tegen het riviértje de Hunze in het zuiden.

Vóór de oprichting van het Waterschap Hunsingo was dit gebied een schepperij (onderdeel) van het Winsumer- en Schaphalster Zijlvest, dat met een zijl (uitwateringssluis) uitmondde op het Reitdiep.

Er stonden twee achtkantige watermolens met ieder twee schroeven en een vlucht van 86 voet, de "Adam" en de "Eva".

Deze molens komen ook voor op een kaart van de Gebr. Coenders, van 1678 en zijn gesitueerd aan het Boterdiep bij het daar aanwezige verlaat, een kilometer ten noorden van de kerk van Bedum.

Een bijzonderheid is dat deze molens veel vroeger waren gebouwd dan de meeste achtkantige bovenkruiers in Groningen.

Het merendeel is nl. van of na het derde kwartaal van de 18^e eeuw.

In 1790 werden voor de Schepperij van Innerdijk ter vervanging van de vorige, twee nieuwe watermolens gebouwd met een vlucht van 78 voet.

Spoedig bleek dat deze twee molens het werk niet aankonden en daarom werden in de jaren 1808-1818 een zestal nieuwe polders gevormd, met daarop acht nieuwe molens die hun water in het vervolg zouden uitmalen op het Boterdiep.

Ditzelfde Boterdiep was van nu af aan geen binnenwater meer, maar het werd de boezem van het Winsumer- en Schaphalster Zijlvest en later van het Waterschap Hunsingo.

De tussen 1808 en 1818 nieuw gevormde polders waren:

A aan de westzijde:

- 1 Moeshorner en Uilennestenmolenpolder, groot 290 ha.
Molen gebouwd in 1810 en tijdens de afbraak afgebrand in 1910.
Daarna stoommachine.
- 2 De westpolder of Noordwolderpolder, groot 598 ha.
Molen gebouwd in 1811, herbouwd in 1865, afgebroken in 1915.
Daarna stoommachine.
- 3 Zuidwestelijke of Tichelwerkspolder, groot 327 ha. Deze werd later, samengevoegd met de polder Santvoort, Almapolder genoemd.
Molen gebouwd in 1816, afgebrand in 1900, herbouwd, daarna met stoom als hulpkracht, in 1919 elektrisch en afgebroken in 1930.
- 4 Polder "Het Witté Lam", groot 100 ha.
Molen gebouwd in 1818, als spinnekop. In 1860 herbouwd als achtkant, de nu nog bestaande en werkende molen.

B aan de oostzijde:

- 1 Oostpolder of Zuidwolderpolder, groot 566 ha.
Molen gebouwd in 1808. Op 28 april 1871 werd de molen samen met nog drie molens onder Bedum getroffen door de bliksem.
Werd toen vervangen door het (volgens de stichtingssteen) eerste stoomgemaal van Hunsingo. In 1918 elektrisch.
- 2 Oostelijke Bedumerpolder met drie watermolens, groot 1377 ha.
Hiervan volgt nu een uitgebreider verslag.

De datum van oprichting van de polder kunnen we stellen op 13 mei 1816, dat was nl. de dag waarop de ingelanden het molencontract tekenden. Bij resolutie van Gedeputeerde Staten van 3 juli 1816 nr. 14, werd dit contract goedgekeurd onder voorwaarde, dat de drie watermolens gebouwd zouden worden,, onverminderd een ieders recht om zijn eigen bijzondere molen naar goedvinden te gebruiken''.

De molens werden gebouwd over de periode 1816-1817. Twee stonden er ten noorden van Bedum en één stond bij de Ellerhuizer Til. De totale aannemingssom was F17.303,-.

In 1857 gaven G.S. de volmachten van de drie oostelijke polderwatermolens de mogelijkheid om hun polder te wettigen op leest van het Grondreglement van 1852. Als gevolg hiervan kwam het reglement van het waterschap de Oostelijke Bedumerpolder tot stand.

Het waterschap was groot 1364 ha. In het reglement werd in artikel 4h overwogen om één watermolen te verplaatsen naar het Kardingermaar en één watermolen -tennoorden van Bedum- te verhogen.

Dit zou dan moeten gebeuren binnen twee jaar.

G.S. verleenden toestemming om de molen te verplaatsen. Vele ingelanden maakten bezwaar, maar dit was tevergeefs en er werd besloten om de molen die het dichtst bij Bedum stond te verplaatsen.

De inschrijving vond plaats op 17 april 1862 en de verplaatsing werd gegund aan de laagste inschrijvers, de heren S.H. Woldring te Zoutkamp en J.Kuipers te Wehe, voor het bedrag van F1650,-.

De inschrijvers meenden later dat zij zich voor F1000,- hadden vergist en weigerden aanvankelijk het proces-verbaal van aanneming te tekenen maar op 1 mei tekenden zij toch.

De gehele uitbetaling vond plaats op 8 oktober 1862.

De aannemers deden toen nog een poging om aan hun trekken te komen door het indienen van een rekening van overbouw ten bedrage van F1200,-, maar deze werd niet uitbetaald door het bestuur.

Daarna probeerde J.Kuipers via de gerechtelijke weg afdoening te krijgen.

In 1865 schijnt er ook een rechtbankzaak te zijn geweest, maar deze is nooit afgesloten. Tenslotte vinden we in het kasboek over 1870/71 als finale afdoening een bedrag van F131,30 aangetekend, betaald aan mr. Modderman die de zaak van de heer J.Kuipers in handen had.

Teruggaande naar 1862 vinden we aangetekend dat het te bouwen molenaars-huis bij de verplaatste molen werd gegund voor F590,-.

Het omhoogbrengen van de tweede molen vond binnen de twee jaar geen doorgang. Door het bestuur werd voorgesteld om bij de omhoog te brengen molen een tweede schroef aan te brengen en de Ellerhuizer molen af te breken, maar deze voorstellen werden door de ingelanden verworpen, waarschijnlijk vanwege de kosten.

Toch bleef de noodzaak om deze molen omhoog te brengen bestaan wegens de toegenomen bebouwing en aanplant van bomen in en om Bedum.

In 1866 werd naar aanleiding van een onderzoek waartoe het waterschapsbestuur opdracht kreeg, de molen bij Bedum toch verhoogd en met een tweede schroef uitgerust.

Dit werd onderhands uitbesteed voor F5000,-.

Nadat er in het najaar van 1869 van twee molens de roeden braken, werd in twee ingelandenvergaderingen de oprichting van een hulpstoomgemaal eerst afgewezen en later aangenomen, maar uiteindelijk toch niet uitgevoerd. Op 12 Januari 1878 besloten de ingelanden wederom voor oprichting van een stoomgemaal.

Na een bezoek aan stoomgemalen in o.a. Zwolle, Amsterdam en Uitgeest, kreeg Stork te Hengelo de opdracht om een stoomgemaal te bouwen. Hiervoor werd F25.000,- geleend.

De molen in Bedum werd verkocht voor F1400,- en herbouwd in Helpman toen nog gemeente Haren en nu behorende tot de stad Groningen.

De watermolen bij Ellerhuizen werd afgebroken en het puin werd verkocht voor F580,-.

In 1884 werd een verzoek van 5 ingelanden om de Krimstermolen af te breken tijdens een ingelandenvergadering afgewezen.

In 1895 staat de Krimstermolen allen voor de bemaling van het waterschap door machinebreuk van het stoomgemaal bij Bedum. Besloten werd, om indien nodig, zelfs op zondag te malen.

In 1897 wordt de molen zelfzwichtend gemaakt.

Dan op 3 oktober 's morgensvroeg om 4.00 uur brand de Krimstermolen af.

De molen was verzekerd voor F4800,- bij de Onderlinge Brandsociëteit voor Windwatermolens te Bedum.

Een krantebericht uit die tijd:

Op Zaterdagmorgen is de Krimstermolen, staande aan de Kardingermaar, aan den grond toe afgebrand.

De oorzaak is niet met zekerheid te zeggen.

Een der wieken viel nog brandende op 't huis, zoodat er nog een en ander is beschadigd.

Een advies van oud-molenmaker Jan Klippus, om allen het stoomgemaal te houden, omdat deze genoeg capaciteit had voor de hele polder was niet in overeenstemming met de mening van het waterschapsbestuur.

Besloten werd tot herbouw van de molen met het oog op besparing van het kolenverbruik, een geregelder waterstand en vervanging van het gemaal.

Op 15 oktober maakt het bestuur samen met Klippus een reis naar Roodeschool om de molen van de EE mspolder, de Goliath, te bezichtigen.

Een berichtje uit "De Bedumer":

Vanwege het bestuur van den Oostelijken Bedumerpolder had J.L. Zaterdagmiddag onder leiding van den heer Klippus de aanbesteding plaats van het opbouwen der afgebrande molen bij de Krim, op 2 December 1903.

Hoogste inschrijver W. Poland te Akersloot.

Laagste inschrijver M. Noordewier te Eenrum.

Gegund aan de laagste inschrijver.

Begrooting F10.500,-

(werkelijk bedrag F10.293,- volgens het Groninger Molenboek)

De molen werd niet langer verzekerd bij de Onderlinge, want deze wou nl. niet boven de F7000,- verzekeren. Daarom sloot men een verzekering van F10.000,- bij de Groninger Brandsociëteit voor onroerende goederen.

Eind 1903 werd door 23 ingelanden bezwaar aangetekend tegen de voorgestelde vergroting van de capaciteit van de Krimstermolen. De oude molen had een vlucht van 22.60 meter en de nieuwe kreeg een vlucht van 23.50 meter.

Vanwege het gevorderde stadium van de plannen werd er ook niets meer veranderd.

de Krim

Een berichtje ... van 13 juli 1904:

Maandagachtermiddag werd de gedenksteen geplaatst in den nieuw opgerichten molen van den Oostelijken Bedumerpolder.

Op dezen steen staat gebeiteld:

Door vuur verbrand, kwam ik tot stand,
Blijf ik bewaard, veel geld bespaard,
En had `k den wind maar steeds tot vrind,
Dan bracht `k met lust den stoom tot rust.
Daaronder: J. Klippus, Bedum, ontwerper.

M. Noordewier, Eenrum, bouwmeester.

In 1907 werd een nieuw molenaarshuis bij de Krimstermolen gebouwd voor F1936,-

"Aanbesteding op Woensdag 26 Juni 1907 van het afbreken van een oud en het weder opbouwen van een nieuw Molenaarswoonhuis, op een terrein bij de Krimstermolen aan de Kardingermaar".

Het jaar daarop, in 1908, brak de molen af. De breuk viel niet onder de garantie, omdat de as te licht was geweest.

Een bericht:

Januari 1908. Het begin des jaars 1908 was voor den Oostelijken Bedumerpolder niet voordelig. De eerste keer in Januari dat de Krimstermolen eens flink zijn best zou doen kon de ijzeren as de drijfkracht niet weerstaan en brak middendoor. Het bleek dat de garantiebewijs waardeloos was en men voor het feit stond een nieuwe en zwaardere as aan te kopen voor eigen rekening.

In 1918 wordt de molen opnieuw verzekerd voor F20.00,-.

Dan wordt in 1919 besloten tot elektrifikatie van het stoomgemaal onder Bedum. In het jaar daarvoor (1917/1918) was voor F4200,- aan steenkool gekocht. Op een ingelandenvergadering wordt gevraagd of de Krimstermolen nog wel gehandhaafd moet blijven en de voorzitter antwoordt daarop dat de wind gratis is.

Een paar jaar later (in 1928/1929) wordt opnieuw gesproken over een elektrische bemaling i.p.v. de Krimstermolen.

Ook wordt gesproken over het aanbrengen van een oliemotor in de molen. Prof. M.F. Visser L.I. directeur van het Instituut voor Landbouwwerktuigen en gebouwen te Wageningen, adviseert om een elektrisch gemaal te bouwen bij de hoek van het Kardingermaar t.o. de Klunderpolder, of op de plaats waar nu het gemaal Kasper Hommes staat.

Vanwege de hoge kosten gaan deze plannen niet door.

De molen had evenwel een grote beurt nodig. Eind 1932 kwam de molenbouwer A.J. Dekker te Delft met het advies de molen voor F7500,- radicaal te verbeteren. Molenbouwer Bremer te Adorp had de licentie van het systeem Dekker. Aan hem werd dan ook het "verdekken" gegund en in 1933 werden twee nieuwe stalen potroeden met stroomlijnneus aangebracht. Het Dekker systeem: De roeden worden bekleed met een metalen omhulsel die aan de voorkant rond om de roede en aan beide zijden naar achteren toe spits verloopt, aansluitende op het hekwerk. Op deze wijze wordt een aerodynamische vorm aan de wiek gegeven, waardoor hij minder luchtweerstand krijgt. In die tijd was dit een revolutionaire ontwikkeling.

*langet
gemaal x 79*

Dit plaatje en nummer trof ik aan op één van de roeden van de Krimstermolen, aan het begin van de restauratie.

Van 1950-1955 werd, wederom door Th. Bremer & Zn. te Adorp, voor F15.000,- besteed aan herstel. In 1952 werd de molen opnieuw verzekerd voor de som van F40.000,-

In 1963 sprak het bestuur met de heer Casper Hommes over het aanbrengen van een motorbemaling in de Krimstermolen. Op Hommes' advies zag men hiervan af vanwege de kosten, de uitbreidingsplannen van Bedum (Plan Oost) en de plannen van het waterschap Hunsingo (ruilverkavelingswerken te Ellerhuizen)

Maar in 1965 kregen zowel het gemaal als de molen ernstige gebreken en er werd besloten tot het aanbrengen van een noodbemaling bij de molen. Vanaf 1960 was het voor de Oostelijke Bedumerpolder moeilijk een molenaar te houden. J. Wieringa, die van 1954 tot 1962 molenaar was kwam in 1964 in die functie terug, maar was niet genegen in het molenaarshuis te wonen, daar hij reeds in Bedum woonde. Voor hem werd dan ook een bromfiets aangeschaft.

In de jaren tot 1976 raakte de molen steeds meer in verval.

Het molenaarshuis bij de molen werd afgebroken en een stuk van een van de roeden knapte af.

Dan komen er plannen om de molen te verplaatsen.

Door de ruilverkavelingswerkzaamheden in Ellerhuizen, in het begin van de jaren zeventig, had de molen zijn functie verloren. Men had nu het plan opgevat om de molen naast het Casper Hommes gemaal, dat inmiddels was gebouwd op de plek waar het Harm Westerskanaal uitmondt op het Boterdiep, weer op te bouwen en zo schrijft het college in haar toelichting: "om in geval van nood, als de stroom uitvalt (bijv. bij oorlogsgeweld) weer dienst te doen".

De kosten voor de operatie werden begroot op F340.000,-. Het Rijk zou 50% subsidie geven, 20% moest komen van de provincie Groningen en 30% zou door de gemeente Bedum op tafel worden gelegd.

Het voorstel werd aangenomen.

In december 1976 bleek dat de begroting van F340.000,- ruim twee ton te weinig was. Tijdens een gemeenteraadsvergadering van Bedum werd als excuus genoemd dat niet met opzet te laag was begroot, maar dat er haastwerk van was gemaakt, omdat de tijd drong. Bovendien moest het fundament, dat bij het Casper Hommes gemaal werd gebouwd, zwaarder worden uitgevoerd dan men had verwacht.

In de week van 10 t/m 16 april 1977 begon molenmakersbedrijf Bremer en Dunning met het afnemen van de rieten pels en de rietlatten en veldkruizen, zodat een kale romp bleef staan.

Dan, op dinsdag 19 april wordt de molen voorzichtig uitelkaar genomen. Tegén de avond is dat karwei geklaard. Dan begint het transport over de nieuwe Eemshavenweg naar het Boterdiep, op de plaats waar het Casper Hommes gemaal staat. In de tussentijd was de fundering zo goed als afgewerkt.

Op woensdag 8 juni begint men met het inelkaar zetten van de romp.

Als de romp goed is geplaatst en alle achtkantstijlen stevig op de grond staan, plaatst men op dinsdag 14 juni al het raderwerk en de kap op de romp. Dan wordt de molen verder afgewerkt, zodat de rietdekker z'n werk kan doen. Rietdekker Kleinjan, uit de kop van Overijssel, komt midden juni.

Als hij klaar is nemen Bremer & Dunning het werk weer over.

De roeden worden geplaatst en de schoren en de staartbalk worden in de juiste stand gezet.

Eind oktober begint het graven van een aansluiting op het Harm Weaterskanaal.

Het grond dat hierbij vrij komt wordt o.a. over het land verspreid.

In november van het jaar 1977 is de molen geheel gerestaureerd en aangesloten op de polder. Over het jaar 1978 wordt een paar keer proefgedraaid en met behulp van wat bijenwas en aanverwandte artikelen zorgt men ervoor dat alles, zoals vanouds, weer goed loopt en draait.

Ook wordt er de laatste hand gelegd aan het schilderwerk.

De nieuwe molen krijgt met de jaarwisseling 1978/1979 meteen flink wat te verduren door sneeuwstormen en door vorst. In februari van 1979 ligt het grootste gedeelte van de provincie Groningen 3-4 dagen geheel geïsoleerd. Maar de molen doorstaat alle rampen en op Koninginnedag 30 april, wordt de molen officieel geopend.

Voor het lichten van de vang is er een bijeenkomst in gebouw Irene te Zuidwolde.

Een toespraak wordt gehouden door oud hoofddir. van de Rijkswaterstaat in de provincie Groningen ir. J.C. Hoornenborg.

Hij deelt ons ondermeer mee dat de totale kosten van de verplaatsing en de restauratie F570.078,26 bedragen en hij geeft een overzicht van de gepleegde werkzaamheden. Hij eindigt zijn toespraak met het voordragen van het gedicht, zoals dat op de nieuwe gedenksteen staat gebeiteld:

1977 Eertijds gebouwd in Reidlands dreven,
ben ik van daar naar hier verdreven.
Het werken was mij daar ontzegd,
daar de boezem werd verlegd.
Thans werk ik aan het Boterdiep,
waar men een nieuwe plaats mij schiep.

Aan het woord komen ook: de burgemeester van Bedum, de heer A. Smallenbroek, de heer W. A. Korpershoek van de Rijksdienst voor Monumentenzorg.

B. van de Veen namens de vereniging "De Hollandsche Molen", gedeputeerde mevr. I. Martens en de heer R. J. Clevering, voorzitter van de Molenstichting Hunsingo en Omstreken.

Daarna gaan de genodigden per boot door het Boterdiep naar de Krimstermolen. De andere gasten en belangstellenden gaan langs het Boterdiep, voorafgegaan door de muziekverenigingen Heman en Uno Animo uit Zuidwolde.

Als allen bij de molen aanwezig zijn -aan de andere kant van het Boterdiep ziet het inmiddels ook zwart van de auto's en publiek- Licht ir.

Hoornenborg de vang.

Hiermee wordt de molen officieel in gebruik gesteld en begint er een nieuw tijdperk in de rijke historie van deze molen.

De Molenstichting Hunsingo en Omstreken is nu eigenaresse van de molen.

Vrijwillig molenaar J. van Dijk zal de molen gaan bedienen.

De dienstdoende molenaars op de Krimstermolen waren:

van 1861 tot 1870	Kornelis Mulder.
van 1870 tot 1884	Fr. Belmer (kwam van Zuidwestelijke polder)
van 1884 tot 31-12-1889	G. Koning.
van 1889 tot 18-12-1916	Klaas Haak.
van 18-12-1916 tot 10-12-1919	D. Postma (werd off. benoemd per 1-5-1917)
van 10-12-1919 tot 6-11-1954	J. Dijkema (werd off. benoemd per 1-5-1920)
van 6-11-1954 tot 1-3-1962	J. Wieringa (schoonoon van bovenstaande)
van 1-3-1962 tot 1-5-1964	J. Goudemond.
van 1-5-1964 tot 1-7-1969	wederom J. Wieringa.

Op het laatste blad volgen nog enkele technische gegevens.

Technische gegevens over de Krimstermolen. Indeling overgenomen uit
De Brabantse Molens.

Bouwjaar: Nieuw herbouwd in 1904.
 Type en functie: Achtkante poldermolen.
 Adres en ligging: Op \pm 1 km. afstand ten noorden van het dorp Zuidwolde (gem. Bedum)
 Landschappelijke waarde: Gelegen aan het Boterdiep bij de Eemshavenweg.
 Eigenaar: Molenstichting Hunsingo en Omstreken.
 Onderhoudstoestand: Uitstekend.
 Bestemming: Het opvoeren van polderwater uit de normaal 3630 en in noodgeval \pm 4500 ha grote polder in het Boterdiep.
 Constructie: Achtkante houten bovenkruier, kap en romp gedekt met riet, staartwerk van hout met kruibok
 Wiekenkruis: IJzeren roeden gemaakt door fa. Bremer & Dunning systeem Dekker met zelfzwiching.
 Vlucht: 24.00 m.
 As: Gietijzeren as gemaakt door de Munck-Keizer te Martenshoek bij Hoogezand, in 1908.
 Kruiwerk: Voeghouten glijden over de ring.
 Vang: Vlaamse blokvang.
 Inrichting: Twee nieuw gebouwde houten vijzels met een opvoerhoogte van 1.52 m. Lengte 6.00 m.
 Buitendiameter grote vijzel - 1.54 m
 Buitendiameter kleine vijzel - 1.24 m
 Totale capaciteit \pm m³ per minuut.
 Overbrenging:

Rad	Aantal kammen/staven	Diameter
Bovenwiel	65	3.00 m
Bovenbonkelaar	42	1.80 m
Spoorwiel	67	2.16 m
Grote schijfloop	37	1.36 m
Kleine schijfloop	36	1.30 m
Grote onderbonkelaar	41	1.80 m
Kleine onderbonkelaar	37	1.56 m
Grote vijzelwiel	47	2.08 m
Kleine vijzelwiel	39	2.04 m

 Twee gedenkstenen. (zie tekeningen)
 Versieringen:
 Historische bijzonderheden: Oorspronkelijk gebouwd in 1817, vandaar verplaatst naar het Kardingermaar in 1862, afgebrand in 1903, opgebouwd (ook wel genoemd als Phoenix) in 1904. Verplaatst in 1977 naar het Boterdiep, de huidige standplaats.
 Tot 1964 was het molenaarshuis bij de molen bewoond.

Toelichting bij de kolom Overbrenging:
 Als het gevlucht één keer rond gaat, dus bij vier enden: gaat de grote vijzel 2,44 keer rond
 gaat de kleine vijzel 2,73 keer rond

IN DE VELDMUUR OP HET NOORD-WESTEN.

PHOENIX 1904

DOOR VUUR VERBRAND, KWAM IK TOT STAND,
BLIJF IK BEWAARD, VEEL GELD BESPAARD.
EN HAD 'K DEN WIND MAAR STEEDS TOT VRIND,
DAN BRACHT 'K MET LUST DEN STOOM TOT RUST.

Bestuursleden $\frac{1}{2}$ polder.

J. RITSEMA VOORZ. H. M. WIERSEMA SECR.

D. HUNINGA, A. VELDMAN, G. WIERSUM

J. KLIPPUS BEDUM ONTWERPER.

M. NOORDEWIER EENRUM BOUWMEESTER

2.00 M Hunsingo peil.

IN DE VELDMUUR OP HET ZUID-DOOSTEN.

1977

EERTIJD GEBOUWD

IN REIDLANDS DREVEN,

BEN IK VANDAAR

NAAR HIER VERDREVEN.

HET WERKEN WAS

MIJ DAAR ONTZEED,

DAAR DE BOEZEM

WERD VERLEGD.

THANS WERK IK

AAN HET BOTERDIEP,

WAAR MEN EEN NIEUWE

PLAATS NIJ SCHIEP.

lamme groenewald x 79